

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

595
05042018

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
229/17.04.2018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații*, inițiată de domnul deputat ALDE Ică Florică Calotă împreună cu un grup de parlamentari PSD, ALDE (**Bp. 14/2018**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare*, vizându-se, în principal, introducerea unor excepții referitoare la constituirea asociațiilor și fundațiilor din domeniul agriculturii. Astfel, se propune ca asociațiile din domeniul agriculturii să se constituie din minim 20 de persoane (în prezent, minim 3 persoane) iar federațiile din același domeniu, din minimum 4 asociații (în prezent, minim 2 asociații).

II. Observații

Precizăm că, dreptul de asociere este un drept fundamental recunoscut și garantat atât de legislația națională, cât și de reglementările internaționale.

Pe plan intern, dreptul de asociere este consacrat ca drept fundamental în art. 40 din *Constituția României, republicată*, potrivit căruia, „cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere”, oferindu-le astfel cetățenilor posibilitatea de a se asocia în mod liber

în scopul de a lua parte la diverse activități politice, sociale, culturale și altele asemenea.

Astfel, analizând dreptul de asociere, Curtea Constituțională a consacrat în jurisprudența sa că „în accepțiunea textului constituțional prin care este consacrat, dreptul de asociere constituie o prerogativă recunoscută cetățeanului, a cărei valorificare este expresia manifestării de voință conștientă și liberă a acestuia. Asocierea are loc în considerarea unor rațiuni comune, care apropie asociații și asigură o comunicare între acestea, de natură ideologică sau profesională etc., esențială fiind existența unui sistem de valori comune ca premisă și a unor interese și scopuri comune ca finalitate” (Decizia Curții Constituționale nr.83/2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. 1 din anexa nr. 2 (Regulamentul-cadru al asociațiilor de proprietari) la Legea locuinței nr. 114/1996).

În aplicarea prevederilor constituționale, Ordonanța Guvernului nr.26/2000, reglementare-cadru în materia asociațiilor și fundațiilor, a stabilit prin dispozițiile art. 4 că „Asociația este subiectul de drept constituit de trei sau mai multe persoane care, pe baza unei înțelegeri, pun în comun și fără drept de restituire contribuția materială, cunoștințele sau aportul lor în muncă pentru realizarea unor activități în interes general, al unor colectivități sau, după caz, în interesul lor personal nepatrimonial”.

Menționăm că prevederile legislației interne, astfel cum au fost ele mai sus enunțate, se raliează dispozițiilor internaționale referitoare la dreptul de asociere, respectiv: *Declarația Universală a Drepturilor Omului* (art. 20, art. 23 alin. 4), *Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale* (art. 11), precum și *Pactul cu privire la drepturile civile și politice* (art. 22).

Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, „dreptul de a înființa o asociație este parte integrantă a dreptului prevăzut la art. 11 din Convenție” (*Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului (Secția a III-a) din 8 iunie 2011 în Cauza Colegiul Consilierilor Juridici Argeș împotriva României*), astfel încât „excepțiile de la regula dreptului de asociere trebuie interpretate în mod restrictiv și orice derogare de la acest drept trebuie să corespundă unei „nevoi sociale stringente”. În acest sens, Curtea menționează că autoritățile naționale sunt cele care trebuie să stabilească, în primul rând, dacă există o „nevoie socială stringentă” care să impună o anumită restricție în interes general”.

Prin urmare, potrivit art. 11 paragraful 2 din *Convenția europeană a drepturilor omului*, exercitarea dreptului la asociere „nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei ori pentru protecția drepturilor și libertăților altora”.

Astfel, prin impunerea unor condiții mai restrictive în ceea ce privește înființarea asociațiilor „din domeniul agriculturii” față de celelalte asociații

înființate potrivit *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000*, se instituie o îngrădire a dreptului la asociere ce nu se poate justifica prin necesitatea asigurării reprezentativității invocată de autorii inițiativei legislative în *Expunerea de motive*.

De asemenea, în ceea ce privește propunerea de modificare a art. 15 alin. (3) din *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000*, apreciem că referirea la „salariul brut pe economie” este incorectă - întrucât nu se menționează care dintre salariile brute este avut în vedere: salariul minim, mediu sau maxim pe economie - și conduce la inaplicabilitatea normei.

Totodată, menționăm că propuneri similare celei care face obiectul inițiativei legislative de față au fost formulate în mai multe rânduri, acestea nefiind susținute de Guvern și fiind respinse de Parlamentul României. În acest sens, amintim propunerile legislative pentru modificarea și completarea *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000* cu privire la asociații și fundații (Bp 810/2013 și Bp 378/2015).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**

Președintele Senatului